

ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਮਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਛੋਗੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ? ਤਾਂ ਇਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ, ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਭ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕਹੋਗੇ ਨਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ। ਸਭ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਜਦੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਫੇਰ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਉਤਰ ਹੈ ਨਾ! ਫੇਰ ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ? ਕਿੱਥੇ ਅਸਟ ਰਤਨ, ਕਿੱਥੇ 100 ਰਤਨ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ 16 ਹਜ਼ਾਰ! ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ? ਅਸਟ ਦੇਵ ਦਾ ਪੂਜਣ ਗਾਇਨ ਅਤੇ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ? ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਫੇਰ ਅੰਤਰ ਕਿਉਂ? ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਰਸੋਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਪਰਸੋਟੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਹਾਂਗੇ? 8 ਰਤਨ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ, 16 ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ!

ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਜੈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈਯੰਤੀ। ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੈਈ ਹੈ ਹੀ ਹਨ। ਕਦੀ ਵਿਜੈ ਹੋਵੇ, ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਵਿਜੈ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ ਜੋ ਵਿਜੈਈ ਰਤਨ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਮਣਕਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਉਸਦੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਕਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕੀ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਕਹੇ ਕਿ ਇਹ ਹਾਰ ਗਿਆ - ਪਰ ਉਹ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਿਸਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਮਰਚਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਹਾਂ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਦੀ ਮਿਸਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ ਹਾਰ ਦਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਵਿਜੈ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਕਤ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਦਲ ਸੰਸੇ ਦਾ ਰੂਪ ਨਾ ਬਣੇ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸੇ ਨਾ ਰੱਖ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜ ਲੋਕੀ ਹਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੱਲ ਵਾਹ! ਵਾਹ! ਦੇ ਪੁਸ਼ਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣਗੇ।

ਵਿਜੈਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਦੀ ਦੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਹੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗ਼ਲਤ ਹਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕਈ ਸਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਈ ਗ਼ਲਤ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਜੈਈ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਵੈ ਦਾ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੈਈ ਦਾ ਮਨ ਅਰਥਾਤ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਸਵੱਛ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਦਾ ਸਵੈ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਣੇ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸੱਤ, ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦੀ ਦੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈਈ ਰਤਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸੱਤ ਨਿਰਣੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਮੂੰਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਦੈਵ ਮੌਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਅੱਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਅਗਨੀ - ਪਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿਜੈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਲੋਕਿਕ ਰੀਤੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੱਸਦੇ ਨੱਚਦੇ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸਭ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਜੈਈ ਰਤਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਵੇ ਫੇਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਅਕਸ਼ੋਨੀ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੀਜ ਹੈ ਤਾਂ ਝਾੜ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ। ਵਿਜੈਈ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਨਾ। ਬਸ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ। ਮਤਲਬ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ, ਇਹ ਹੋ ਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਇਆ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਰਾ ਹੋ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਕਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਬੇਸਹਾਰੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇਪਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈਈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੀ ਉਦਾਸੀ ਜਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਇਸ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ

ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਦਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ - ਵਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸ ਵਕਤ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਇਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦਈਏ। ਮੈਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵੀ ਛੱਡ ਦਈਏ ਇਹ ਵੀ ਛੱਡ ਦਈਏ। ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਸਦਾ ਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਤ, ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ। ਨਾਮ ਵੈਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰ ਹੁੰਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਤੋਂ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਰ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋਏ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ - ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਵਿਜੈ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਵੇਖਿਆ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਉਲਾਹਣਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਖਾਲੀਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਛਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਛਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਜੇਈ ਸਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਨੀਚਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਉਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਅਰੂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਰੂ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ, ਬੇਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਰਮ ਹੋਵੇ। ਵਿਅਰੂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੇਈ ਹਨ। ਵਿਅਰੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਦੀ ਹਾਰ, ਕਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਰੂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਾਰ ਸਮਾਪਤ। ਵਿਅਰੂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਹਨ, ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਹਨ ਜਾਣਨ ਤੱਕ, ਮਨਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਨ ਚੱਲਣ ਤੱਕ। ਮੰਨਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋ ਕਿ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਮੰਨਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਨਾ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਮੰਨਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹਨ ਪਰ ਤੀਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਮੰਨ ਕੇ, ਜਾਣਕੇ ਚੱਲਣਾ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੀ ਜਾਂ ਵਿਜੈ ਦੀ ਪ੍ਰਤਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਸਮਝਾ - ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹਨ!

ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬੜੀ ਗਹਿਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਦੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਦੀ ਪੌੜੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਅੱਜ ਦੂਜਾ ਗਰੁੱਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਜਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਮਮਤਾਵ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਟੇਮਪੋਰੀ ਸੇਵਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਘਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਮਧੂਬਨ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਰਮਧਾਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮਧੂਬਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਹੈਡ ਆਫਿਸ ਮਾਊਂਟ ਆਬੂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕੀ ਹੋਈ? ਆਫਿਸ ਹੋਈ ਨਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਹੈਡ ਆਫਿਸ ਕਹਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਘਰੋਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋ ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਆਫਿਸ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਚੌਂਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਫਿਸ ਤਾਂ ਬਦਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਘਰ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾਪਨ ਰਹੇਗਾ। ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਘਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਉਦੋਂ ਮੇਰਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਮੇਰਾਪਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਘਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ, ਆਰਾਮ ਦਾ ਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਮੇਰਾਪਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਜੇ ਕਹਾਵਤ ਹੈ - ਆਪਣਾ ਘਰ ਦਾਤਾ ਦਾ ਦਰ। ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ? ਅਸਲ ਦਾਤਾ ਦਾ ਦਰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਤਾਂ ਮਧੂਬਨ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਦਾਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਘਰ ਜਾਂ ਦਰ ਕਹੋ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਆਉਣ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨ ਦਾ ਆਰਾਮ। ਤਨ ਦਾ ਵੀ ਆਰਾਮ, ਧਨ ਦਾ ਵੀ ਆਰਾਮ। ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੈਦਾ। ਖਾਣਾ ਬਣਾਓ ਤਦ ਖਾਓ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਆਰਾਮ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ, ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਠਾਕੁਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਠਾਕੁਰ ਨੂੰ ਉੱਠਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੁਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ। ਭੋਗ ਲਗਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਫੈਸ਼ਨਬੁਲ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਸੈਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਉਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਹੀ ਫੇਰ ਭਗਤੀਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ 3 - 4 ਵਾਰ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੇਤੰਨ ਠਾਕੁਰਾਂ ਨੂੰ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਭੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਭੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ। ਚੇਤੰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ। ਕਿਸਦੀ? ਚੇਤੰਨ ਠਾਕੁਰਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਸਦਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਮਝਾ - ਸਭ ਜੇਨ ਲਾਡਲੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਜਿਹੜਾ ਜੇਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਾਡਲਾ ਹੈ। ਲਾਡਲੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣੇ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਓ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਲਾਡ ਕੇਡ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ, ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਏ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਸਦਾ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

1. ਸਭ ਇੱਕ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ? ਸਧਾਰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਣਗੀਆਂ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਜਨਮ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਸਧਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਜਨਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਰਮ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ, ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵੀ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਮਿਲੇਗਾ।

ਜੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੁਗ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵਿਜੈ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਥੱਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਰ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਕੇ ਨੱਚਿਆ। ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਜਹਰੀਲੇ ਸੱਪ ਹੋਣ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਨਾਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਭਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਣਾ ਦਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਰਥਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਅਕਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ।

2. ਸਭ ਅਮਰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਅਮਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਅਮਰ ਹੋ ਗਈ ਨਾ? ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਅਮਰ ਹੋ, ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੱਥ ਖ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਸਲਈ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਹੱਥ ਖ਼ਾਲੀ ਜਾਣਾ। ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਚੋਲਾ ਬਦਲੀ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਅਮਰ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਅਮਰ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤੂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਵੀ ਹੈ ਫੇਰ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅਮਰ ਹਾਂ। ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਅਮਰ ਬਣ ਗਏ। ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਸਦਾ ਇਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਮਰ ਬਣ ਗਏ। ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣ ਗਏ। ਖ਼ਾਲੀ ਸੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਖ਼ਾਲੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

3. ਸਭ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁੱਖਦਾਈ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਵ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਨ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਹਾਨ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪੁਹੰਚ ਗਏ। ਹੁਣ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹਾਂ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਦਾ ਉਪਰਾਮ ਰਹੋਗੇ, ਨਿਆਰੇ ਰਹੋਗੇ, ਨਿਰਮੇਹੀ ਰਹੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਕਿਸੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ।

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕ਼ਤ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਹਾਰ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਅੱਛਾ - ਸਭ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਅਲੌਕਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾ ਭਵ ਜੋ ਬੱਚੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਲੌਕਿਕ, ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਸ੍ਵ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਉਹੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਬਣੋ।

ਸੂਚਨਾ ਅੱਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰਾ ਰਵਿਵਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਭ ਭਰਾ ਭੈਣ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ।